

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Προκαλεί ο Ερντογάν: «Η Ελλάδα "σπέρνει" το χάος στην ανατολική Μεσόγειο»

Απόητος ο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, συνεχίζει τις προκλητικές δηλώσεις εναντίον της Ελλάδας εμμένοντας στη πάγια θέση του σχετικά με τη «διασφάλιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Τουρκίας στη Μεσόγειο».

Ο πρόεδρος της Τουρκίας υποστήριξε τη Δευτέρα ότι το τουρκικό ναυτικό δεν θα υποχωρήσει, κατηγορώντας την Ελλάδα ότι «σπέρνει το χάος στην ανατολική Μεσόγειο».

Μιλώντας μετά τη συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου, ο Ερντογάν είπε ότι η Αθήνα δεν έχει το δικαίωμα να εκδίδει Navtex στις περιοχές που διεκδικεί η Άγκυρα.

Πρόσθεσε ότι η ελληνική Navtex θέτει σε κίνδυνο την ασφαλή ναυσιπλοΐα όλων των πλοίων στην περιοχή.

«Από εδώ και στο εξής η Ελλάδα θα είναι υπεύθυνη για όλες τις συγκρούσεις στις περιοχές και θα βρίσκεται σε μειονεκτική θέση», φέρεται να είπε ο Τούρκος πρόεδρος, σύμφωνα με το πρακτορείο Anadolu.

Εξάλλου, ο Ερντογάν είπε ότι η ανακάλυψη κοιτασμάτων φυσικού αερίου στον Εύξεινο Πόντο είναι ο προάγγελος των καλών νέων που αναμένονται στη Μεσόγειο.

Υπενθυμίζεται ότι νωρίτερα τη Δευτέρα το ΓΕΕΘΑ προχώρησε στην έκδοση Αντι-Navtex απαντώντας στην παράταση της παράνομης τουρκικής Navtex μέχρι τις 27 Αυγούστου.

Σύμφωνα με πηγές του ΓΕΕΘΑ και κατόπιν της παράτασης της προηγούμενης παράνομης αγγελίας Navtex, στην οποία προχώρησε η Τουρκία το απόγευμα της 23ης Αυγούστου για την συνέχιση των ερευνών του «Oruc Reis» έως τις 27 Αυγούστου 2020 και 23.59 ώρα Ελλάδος, η Ελλάδα δέσμευσε με αγγελία Navtex περιοχή αεροναυτικών ασκήσεων εντός ελληνικής υφαλοκρηπίδας στην ευρύτερη περιοχή ΝΑ Κρήτης, Καρπάθου, Ρόδου και Νοτίως Καστελορίζου.

naftemporiki.gr με πληροφορίες από το ΑΜΠΕ.

Τελείωσε άδοξα η τουριστική σεζόν στην Ελλάδα

Ανάκαμψη στα επόμενα τέσσερα χρόνια «βλέπει» ο πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ξενοδόχων (ΠΟΞ) Γρηγόρης Τάσιος, ενώ το 2021 οι επαγγελματίες του τουρισμού θα παλέψουν για την επιβίωση των επιχειρήσεών τους: «Η σεζόν έχει τελειώσει, το λέω εδώ και δύο μήνες. Επιχειρείν με ένα βήμα μπροστά και δύο πίσω δεν γίνεται. Ανοίξαμε, όπως και οι άλλες χώρες της Μεσογείου, γιατί θέλαμε και έπρεπε να είμαστε στον ανταγωνισμό, αλλά μιλάμε ουσιαστικά για μια χρονιά χαμένη», δήλωσε ο κ. Τάσιος μιλώντας στον ραδιοφωνικό σταθμό του Αθηναϊκού-Μακεδονικού Πρακτορείου Ειδήσεων «Πρακτορείο 104,9 FM».

Ο κ. Τάσιος έκανε λόγο για απώλειες 15 δισ. ευρώ, με βάση τα 18 δισ. έσοδα που καταγράφηκαν το 2019, κάτι που δεν μπορεί να καλυφθεί μέσα στα επόμενα δύο χρόνια. «Η μέση πληρότητα εξαμήνου για όλη τη χώρα δεν ξεπέρασε το 35% με τα μισά ξενοδοχεία κλειστά ενώ τον χειμώνα που μας πέρασε, η μέση πληρότητα εξαμήνου κυμαινόταν μεταξύ 50-60% συνολικά. Καταλαβαίνετε ότι μιλάμε για τεράστια πτώση και ότι έχουμε ένα χειμώνα μπροστά μας από όπου δεν θα υπάρχουν έσοδα», τόνισε ο πρόεδρος της ΠΟΞ και επεσήμανε την ανάγκη για επιπλέον μέτρα στήριξης και διευκόλυνση των επιχειρηματιών, κυρίως σε ό,τι αφορά τις οφειλές τους στο Δημόσιο αλλά και μέτρα στήριξης των εργαζομένων.

Η Χαλκιδική πλήρωσε την ανευθυνότητα ορισμένων επαγγελματιών

Αναφερόμενος στα πρόσφατα και επιπρόσθετα μέτρα που ελήφθησαν στη Χαλκιδική, ο κ. Γρηγόρης Τάσιος, ως πρόεδρος της Ένωσης Ξενοδόχων και του Οργανισμού Τουρισμού Χαλκιδικής, είπε πως «ενώ οι ξενοδόχοι υιοθέτησαν όλες τις οδηγίες για την τήρηση των πρωτοκόλλων, η Χαλκιδική πλήρωσε την ανευθυνότητα ορισμένων επαγγελματιών εκτός κλάδου που δεν τήρησαν τα μέτρα», υπογραμμίζοντας παράλληλα ότι «η σημασία της ατομικής ευθύνης είναι πολύ σημαντική».

«Είχαμε ακυρώσεις αλλά και πρόωρες αναχωρήσεις. Διότι κρατήσεις για το επόμενο διάστημα αλλά και για τον Σεπτέμβριο υπήρχαν. Και από Έλληνες και από το εξωτερικό. Με τις πληρότητες ωστόσο να κυμαίνονται στο 20 με 35%. Ήταν λάθος η χρήση του όρου "lockdown", γιατί δεν αντιστοιχεί στην πραγματικότητα και δημιούργησε αρνητικό κλίμα», πρόσθεσε ο κ. Τάσιος και υπογράμμισε ότι στη Χαλκιδική από τα 540 ξενοδοχεία άνοιξαν τα 380 και από αυτά, τον Σεπτέμβριο θα κλείσουν τα μισά.

Σε ό,τι αφορά τη διαχείριση της υγειονομικής κρίσης, είπε ότι παρά τις αστοχίες η Πολιτική Προστασία λειτούργησε καλά και ότι αυτό που απαιτείται τώρα είναι να παραμείνουν ενωμένοι όλοι οι επαγγελματίες, για να ξεπεραστεί αυτή η πρωτοφανής περιπέτεια.

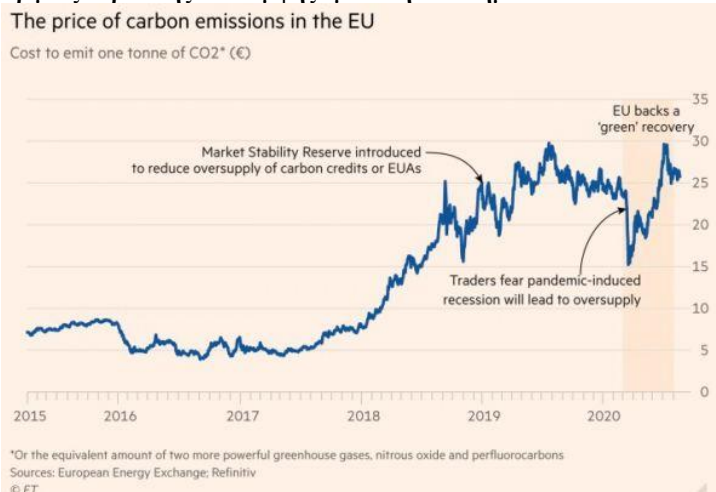
FT: Άνθρακας - Το «μεγάλο» στοίχημα για τα hedge funds

Η ΕΕ αποφάσισε εδώ και πολύ καιρό ότι εάν πρόκειται να μειώσει αποτελεσματικά τη ρύπανση, τότε θα έπρεπε να βάλει μια τιμή στον άνθρακα και με την πάροδο του χρόνου η τιμή αυτή έπρεπε να αυξηθεί. Μερικοί από τους μεγαλύτερους εμπόρους πετρελαίου στον κόσμο και διαχειριστές hedge fund φαίνεται τώρα να συμερίζονται αυτήν την άποψη.

Τους τελευταίους τέσσερις μήνες, η τιμή των ευρωπαϊκών δικαιωμάτων εκπομπής άνθρακα εκτοξεύθηκε σε σχεδόν τιμή – ρεκόρ, υψηλότερα από τα 30 ευρώ. Με τη σειρά τους αύξησαν το κόστος της ρύπανσης για επιχειρήσεις όπως οι επιχειρήσεις ηλεκτρικής ενέργειας και σύντομα το ίδιο θα συμβεί και για κατασκευαστές προϊόντων όπως το τσιμέντο και ο χάλυβας.

Για τους βετεράνους της βιομηχανίας εμπορίας άνθρακα, που ιδρύθηκε πριν από 15 χρόνια, η άνοδος των τιμών δεν είχε νόημα. Το lockdown λόγω κοροναϊού και η προκύπτουσα βαθιά παγκόσμια ύφεση έχουν μειώσει τις εκπομπές σε ολόκληρη την Ευρώπη καθώς τα εργοστάσια έχουν μειώσει την παραγωγή και η ζήτηση ηλεκτρικής ενέργειας έχει επίσης μειωθεί. Οι τιμές πρέπει, υποστηρίζουν, να πέφτουν κι όχι να ανεβαίνουν.

Αλλά η αγορά εξελίσσεται, προσελκύνοντας μια νέα «φυλή» που ενδιαφέρεται λιγότερο για βραχυπρόθεσμους παράγοντες όπως το αν η αγορά έχει υπερπλήρωση φέτος. Αντ' αυτού, βλέπουν μια ευκαιρία να εξαργυρώσουν σε μια αγορά της οποίας η κατεύθυνση τελικά θα υπαγορευτεί από την πολιτική υπέρ μιας «πράσινης ανάκαμψης» μετά την πανδημία.

«Μέχρι το 2022, η τιμή του άνθρακα στην ΕΕ θα μπορούσε εύκολα να φθάσει τα 40 ευρώ», λέει ο Florian Rothenberg της εταιρίας συμβούλων ICIS. «Αλλά αν οι επενδυτές και οι κερδοσκόποι το πιστεύουν αυτό, η τιμή θα μπορούσε εύκολα να φτάσει πολύ υψηλότερα».

Το ανανεωμένο ενδιαφέρον για την αγορά άνθρακα της ΕΕ θα μπορούσε να έχει σημαντικές συνέπειες για την ευρωπαϊκή βιομηχανία. Με περίπου 25 ευρώ τον τόνο, η τιμή του άνθρακα είναι ήδη αρκετά υψηλή ώστε να έχει αρχίσει να απομακρύνει τον άνθρακα από το δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας, με τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας να στραφούν στο λιγότερο ρυπογόνο φυσικό αέριο ή τις ανανεώσιμες πηγές.

Το επόμενο στάδιο, υποψιάζονται οι έμποροι, είναι ότι η τιμή του άνθρακα θα αυξηθεί αρκετά -μεταξύ 40 και 50 ευρώ τον τόνο- προκειμένου να αναγκάσει άλλους τομείς να επενδύσουν σε καθαρότερη τεχνολογία και καύσιμα – κάτι που είναι καλό για το περιβάλλον, αλλά μια ριζική αλλαγή για τη βιομηχανία, ο αντίκτυπος της οποίας δεν είναι ακόμη πλήρως κατανοητός.

Ο διαχειριστής hedge fund Pierre Andurand θεωρείται στη βιομηχανία ως ένας από τους πιο επιτυχημένους εμπόρους πετρελαίου της γενιάς του. Αφού επέστρεψε στους επενδυτές κέρδος πάνω από 150 τοις εκατό τους πρώτους πέντε μήνες του έτους στοιχηματίζοντας με επιτυχία στην πτώση της τιμής του πετρελαίου, τώρα μεταφέρει ένα μικρό μέρος του κεφαλαίου του -των 600 εκατομμυρίων δολαρίων- στον άνθρακα.

«Είμαστε βέβαιοι ότι σε έναν πενταετή ορίζοντα η τιμή πρέπει να αυξηθεί – αυτό είναι σχεδόν εγγυημένο», λέει ο κ. Andurand. «Όσο η ΕΕ διατηρεί αυτήν τη δέσμευση για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής και για τη χρήση της αγοράς άνθρακα, είμαστε βέβαιοι ότι οι τιμές θα αυξηθούν».

Συρρέουν οι επενδυτές

Δεν είναι ο μόνος. Η Vitol, ο μεγαλύτερος ανεξάρτητος έμπορος ενέργειας στον κόσμο, αποφάσισε να ενισχύσει την «ομάδα» που ασχολείται με τον άνθρακα. Και σε μια ένδειξη του πόσο αξιοσημείωτη εξέλιξη αναμένει από τη συγκεκριμένη αγορά, διόρισε τον πρώην επικεφαλής για το ευρωπαϊκό φυσικό αέριο στη διεύθυνση αυτής της επιχείρησης.

Μερικά από τα μεγαλύτερα hedge funds στον κόσμο, όπως το Brevan Howard και η Citadel φημολογείται από τους αντιπάλους τους ότι επίσης έχουν αναλάβει δράση, ενώ τράπεζες όπως η Morgan Stanley, η Macquarie και η Citi χτίζουν σταθερά τις ομάδες τους, επιδιώκοντας να ωφεληθούν από την αυξημένες συναλλαγές.

Ασφαλιστές και συνταξιοδοτικά ταμεία φέρονται επίσης να επιδεικνύουν μεγαλύτερο ενδιαφέρον σχετικά, ανασχεδιάζοντας τα χαρτοφυλάκιά τους.

Ένψει μιας βαθιάς ύφεσης, η ΕΕ δεν έχει αμελήσει τη δέσμευσή της να αντιμετωπίσει την κλιματική αλλαγή παρά το σχετικό κόστος, κάτι που σημαίνει ότι διπλασιάζονται οι προσπάθειες για μείωση των εκπομπών σε ολόκληρη την ήπειρο. Ο αναθεωρημένος στόχος είναι να μειωθούν οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου κατά 50-55 τοις εκατό έως το 2030 από τα επίπεδα του 1990 -σημαντικά ενισχυμένος από τον τρέχοντα στόχο του 40 τοις εκατό.

Συνέχεια....

«Η αγορά έχει προσελκύσει αυξημένη προσοχή τους τελευταίους 12-24 μήνες λόγω των ανακινώσεων χάραξης πολιτικής για το 2030-2050 όπου η ΕΕ θέτει τους στόχους για τον άνθρακα», λέει ο κ. Petersson υψηλόβαθμος αξιωματούχος στην Macquarie. «Είναι λίγο μακριά, αλλά φτιάχνουν την εικόνα μιας ισχυρότερης τιμής άνθρακα που απαιτείται ουσιαστικά για την επίτευξη αυτών των στόχων».

Οι προσδοκίες για το πού μπορεί τελικά να διακανονιστεί η τιμή ποικίλουν πολύ. Ωστόσο, σε περισσότερες από δώδεκα συνεντεύξεις με αμοιβαία κεφάλαια κινδύνου, τράπεζες και επενδυτές που δραστηριοποιούνται στον τομέα, κανένας δεν δήλωσε ότι πιστεύει πως οι τιμές θα μειωθούν σημαντικά. Οι μόνες διαφορές ήταν στο πόσο θα μπορούσαν να αυξηθούν, σε ποιο χρονικό διάστημα και πόσο μεγάλος θα ήταν ο πολιτικός κίνδυνος σε περίπτωση αλλαγής διάθεσης στις Βρυξέλλες.

Για μεγάλο μέρος της ευρωπαϊκής βιομηχανίας, που έχει περάσει δεκαετίες ανησυχώντας για το πετρέλαιο και άλλες τιμές καυσίμων ως ένα από τα κύρια κόστη παραγωγής τους, αυτό απαιτεί μια δραματική αλλαγή στη νοοτροπία. Με τις τιμές του πετρελαίου να φαίνεται πιθανό να παραμείνουν σχετικά διαχειρίσιμες τα επόμενα χρόνια, με αρκετή προσφορά διαθέσιμη κάτω από 60 \$ το βαρέλι, η τιμή του άνθρακα μπορεί να καταλήξει να έχει πολύ μεγαλύτερο αντίκτυπο στην περιουσία τους, ειδικά εάν η ΕΕ μειώσει τον αριθμό των πιστώσεων ή «δωρεάν» ευρωπαϊκών δικαιωμάτων εκπομπών (EUAs) που είναι διαθέσιμα στη βιομηχανία.

Μόγλωση ΕΕ

Οι έμποροι εκτιμούν ότι η τιμή μπορεί να χρειαστεί να διπλασιαστεί σε περίπου 50 ευρώ τον τόνο τα επόμενα χρόνια για να έχει τον πλήρη αντίκτυπο που σκοπεύει η ΕΕ. Συγκρίνοντας την κατάσταση στο σύστημα εμπορίας εκπομπών της ΕΕ, ή το ETS, με την αγορά πετρελαίου στις αρχές του αιώνα, όταν μια χούφτα επενδυτών διαπίστωσαν ότι μια δεκαετία υποεπένδυσης σε νέα παραγωγή και η ταχεία άνοδος της Κίνας σήμαινε ότι οι τιμές θα ανέβαιναν.

Παρά τις ασταθείς εξελίξεις στην πορεία, αυτές οι συναλλαγές τελικά δημιούργησαν περιουσίες, καθώς οι τιμές του αργού αυξήθηκαν από 30 \$ το βαρέλι το 2003 σε 147 \$ την παραμονή της χρηματοπιστωτικής κρίσης.

Αλλά η σύγκριση δεν είναι ακριβής. Η διαφορά στην αγορά άνθρακα είναι ότι η ΕΕ διατηρεί ουσιαστικά όλους τους μοχλούς προσφοράς, γράφοντας τους κανόνες και αποφασίζοντας πόσα δικαιώματα άνθρακα ή πιστώσεις να αποδεσμεύσει – ή να απορροφήσει – για να επηρεάσει την τιμή. Συγκρίθηκε με ένα υπερφορτισμένο Όρεκ, όπου αντί να ελέγχει περίπου το ένα τρίτο της προσφοράς, όπως το καρτέλ στην παγκόσμια αγορά πετρελαίου, η ΕΕ τελικά το ελέγχει ολόκληρο.

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είναι πραγματική αγορά. Βραχυπρόθεσμα, οι αγοραστές και οι πωλητές ανταποκρίνονται συχνά στα συνήθη σήματα προσφοράς και ζήτησης. Εάν η οικονομία επιβραδυνθεί και οι εκπομπές μειωθούν, περισσότεροι συμμετέχοντες είναι πιθανό να πουλήσουν, όπως φαίνεται φέτος την άνοιξη, όταν ο κοροναϊός μείωσε τη ζήτηση και οι τιμές μειώθηκαν σχεδόν 40% από 26 ευρώ σε 16 ευρώ τον τόνο.

Εάν η τιμή πέσει πάρα πολύ – ή δυναμικά αυξηθεί υπερβολικά – η ΕΕ έχει τη δυνατότητα να σφίξει ή να χαλαρώσει τον εφοδιασμό μέσω του «αποθεματικού σταθερότητας της αγοράς» ή MSR, που θεσμοθετήθηκε το 2019 για να επαναφέρει την αγορά αφού είχε εξασθενήσει από το βάρος της πλεονάζουσας προσφοράς που συσσωρεύτηκε κατά τη διάρκεια της χρηματοπιστωτικής κρίσης.

Ο Nima Neelakandan, επικεφαλής της εμπορίας περιβαλλοντικών προϊόντων στη Morgan Stanley στο Λονδίνο, λέει ότι αυτό που συμβαίνει με τις τιμές είναι μια προσπάθεια της αγοράς να «βρει μια νέα ισορροπία» που να οδηγείται από μια θεμελιώδη μεταβολή των προσδοκιών για τις κλιματικές φιλοδοξίες της ΕΕ. Αυτές οι φιλοδοξίες τώρα υιοθετούνται πολύ συχνά από εταιρείες, όπως η Big Oil έως η Big Tech, οι οποίες προσπαθούν να ανταποκριθούν στις κλήσεις των επενδυτών για να κάνουν περισσότερα για την κλιματική αλλαγή.

«Πόσες εκπομπές θέλουμε να μειώσουμε έως το 2030 και μετά το 2050 είναι στο επίκεντρο της συζήτησης και αυτοί είναι πολύ μακροπρόθεσμοι στόχοι, οπότε η αγορά προσπαθεί να εξισορροπήσει τον αυτό της», λέει ο κ. Neelakandan. «Η πολιτική κατεύθυνση και η φιλοδοξία έχουν γίνει πολύ πιο ξεκάθαρες. Και δεν είναι μόνο η φιλοδοξία της ΕΕ αλλά και εταιρικές παγκοσμίως.»

Η κρίσιμη στιγμή αναμένεται να είναι το επόμενο έτος. Το ETS καλύπτει περίπου το 45% των εκπομπών στο μπλοκ, κυρίως από επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και μεγάλες βιομηχανικές εταιρείες. Αλλά είναι πιθανό να προσθέσει περισσότερους τομείς όπως η ναυτιλία υπό την αρμοδιότητά της, μειώνοντας ταυτόχρονα τη διανομή δωρεάν πιστώσεων, αυξάνοντας τη ζήτηση για δικαιώματα και θεωρητικά ανεβάζοντας την τιμή.

«Η ΕΕ θέλει να συμπεριλάβει περισσότερους τομείς και δεν θα το έκανε αν δεν πίστευε ότι το ETS έχει μέχρι στιγμής επιτυχία», λέει ο κ. Neelakandan.

Υπάρχει, ωστόσο, κάποια ανησυχία σε τμήματα της ΕΕ ότι ο άνθρακας θα μπορούσε να γίνει ένα μοναδικό στοιχείο για κερδοσκόπους. Και ότι ο πραγματικός αντίκτυπος από μια τιμή που αυξάνεται πολύ γρήγορα μπορεί να κυμαίνεται από το κλείσιμο εργοστασίων άνθρακα στην Πολωνία έως την επιβολή πρόσθετων εισφορών στην ευρωπαϊκή βιομηχανία σε μια εποχή που οι οικονομίες πλήττονται από πανδημία και είναι ήδη αδύναμες.

Η σκέψη ότι αμοιβαία κεφάλαια κινδύνου ή οι τράπεζες θα πλουτίζουν λόγω του άνθρακα, ενώ άλλες βιομηχανίες θα αγωνίζονται, προκαλούν προβληματισμό σε κάποιους πολιτικούς, ακόμα κι αν υποστηρίζουν τον μακροπρόθεσμο στόχο να καταστεί το κόστος της ρύπανσης πιο ακριβό.

Ευέλκτοι έμποροι

Όταν ο Peter Krembel εντάχθηκε στην RWE – μία από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και ρυπαντές στην Ευρώπη – το 1999, ο εμπορικός της τομέας αντιμετώπιζε ως δεύτερη σκέψη από μια εταιρεία που κέρδιζε σταθερά έσοδα από τους σταθμούς παραγωγής ενέργειας με καύση άνθρακα, φυσικού αερίου και πυρηνικών εργοστασίων.

«Βρισκόμουν σε αυτήν την επιχείρηση τρίτου επιπέδου», λέει ο κ. Krembel, τώρα διευθύνων σύμβουλος του τμήματος εφοδιασμού και εμπορίου της RWE. «Κολλημένοι στο υπόγειο της έδρας, στην καλύτερη περίπτωση ήμασταν ένα παράρτημα». Τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά τώρα πια.

Η RWE αγόρασε πρόσφατα αρκετές πιστώσεις άνθρακα για να αντισταθμίσει πλήρως την έκθεσή της στην τιμή του άνθρακα για τα επόμενα τρία χρόνια. Είναι ένα παράδειγμα του τρόπου με τον οποίο ο άνθρακας ανάγκασε τις εταιρείες να γίνουν πιο ευέλικτες. Ο εμπορικός τομέας, ο οποίος καλύτερα επίσης την ηλεκτρική ενέργεια, το φυσικό αέριο και άλλα καύσιμα, έβγαλε το ένα τρίτο των 2,1 δισ. ευρώ της εταιρείας σε προσαρμοσμένα κέρδη το 2019.

Ο κ. Krembel υποστηρίζει ότι οι περιορισμοί στο εμπόριο άνθρακα θα οδηγήσουν σε στρέβλωση των «σημάτων τιμών» που χρειάζονται οι εταιρείες, για να λάβουν τις σωστές επενδυτικές αποφάσεις.

«Αυτές οι αγορές πρέπει να είναι καλά οργανωμένες και καλά ρυθμισμένες, αλλά τότε η σύνθεση των συμμετεχόντων στην αγορά δεν μας αφορά», προσθέτει. «Χρειαζόμαστε το βάθος και τη ρευστότητα που προσθέτουν οι συμμετέχοντες σε αυτές τις αγορές. Μια αγορά δεν πρέπει να είναι πλήθος υπηρεσιών κοινής ωφέλειας – αυτό είναι δηλητηριώδες για την ευρύτερη βιομηχανία.»

Άλλοι αμφιβάλουν για τον ισχυρισμό ότι δεκάδες κεφάλαια οδηγούν σε ανοδική πορεία την τιμή, κάνοντας λόγο για υπερβολή. Η Energy Aspects, μια συμβουλευτική εταιρεία, δήλωσε τον Ιούλιο ότι τα περιορισμένα διαθέσιμα στοιχεία για θέσεις υποδηλώνουν ότι οι περισσότερες αγορές που παρατηρήθηκαν τους τελευταίους μήνες προέρχονταν από επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και άλλους βιομηχανικούς τελικούς χρήστες, και όχι από κεφάλαια.

«Εάν η τιμή του άνθρακα θα έχει σημαντικό αντίκτυπο στις εκπομπές, χρειάζεστε μια υψηλή τιμή – πιθανώς 50 € τον τόνο συν», λέει ένας διαχειριστής hedge fund που δραστηριοποιείται στις αγορές άνθρακα. «Προς το παρόν καθοδηγείται κυρίως από αγοραστές των οποίων η προοπτική έχει ως εξής: «αν μπορείς να δεις εύκολα άνθρακα στα 50 €, καλύτερα να το αγοράσουμε τώρα, καθώς δεν πρόκειται να γίνει σημαντικά φθηνότερο».

Άλλοι αμφισβητούν τον ρόλο της ΕΕ και εάν πρέπει να απομακρυνθεί από την αγορά για να επιτρέψει την πλήρη ωρίμανση των συναλλαγών. «Η πλευρά της προσφοράς καθορίζεται πλήρως από την ΕΕ – αυτό που αποφασίζουν να αλλάξουν συμβαίνει», λέει ο Tom Lord, έμπορος της Redshaw Advisors. «Όταν οδηγείται τόσο πολιτικά, δεν είναι απαραίτητα καλό για την αγορά.»

Ανάπτυξη της αγοράς

Ενώ ορισμένα κεφάλαια ενδέχεται να έχουν μακροπρόθεσμη εικόνα της τιμής, άλλοι έμποροι ενέργειας προχωρούν περισσότερο. Ο Michael Curran, επικεφαλής του εμπορίου εκπομπών στη Vitol, λέει ότι ο στόχος είναι να αναπτυχθεί σε μια αγορά που βλέπουν να αναπτύσσονται σύμφωνα με τις ίδιες γραμμές με την αγορά φυσικού πετρελαίου, με εμπόριο arbitrage, αποθήκευσης και logistics.

Παρόλο που αναμένουν επίσης την αύξηση της τιμής του άνθρακα στην ΕΕ, πιστεύουν ότι τα προϊόντα που δεν αποτελούν αντικείμενο ανταλλαγής, όπως αντιστάθμισμα άνθρακα μπορεί να είναι η μεγαλύτερη περιοχή ανάπτυξης.

«Η ευκαιρία στις ευρωπαϊκές πιστώσεις άνθρακα μπορεί να είναι μια αύξηση των τιμών τρεις ή πέντε φορές τα επόμενα χρόνια», λέει ο κ. Curran. «Αλλά αν [η τιμή] των EUAs αυξηθεί, πρόκειται να φέρει άλλα προϊόντα άνθρακα όπως αντιστάθμισμα και η πιθανότητα να υπάρξει αύξηση των τιμών 10 έως 20 φορές στο ίδιο χρονικό πλαίσιο».

Ο κ. Rothenberg από το ICIS, λέει ότι οι έμποροι συντονίζονται με τις επιπτώσεις των μακροπρόθεσμων στόχων της ΕΕ. «Μοιάζει με καλή επένδυση», λέει, «ειδικά αν έχετε την υποστήριξη της ΕΕ».

Πηγή: FT

All German stocks are only worth little more than Apple's market cap.

